

نیلگون فیلمی ناموفق با چهره‌های گیشه پسند

سهیلی زاده
در سال‌های اخیر
از سریال نمایش
خانگی «مانکن»
گرفته که سر و صدای
فراوانی داشت تا
«ملکه گدایان» سعی
داشت تحولی در
ژانر درام به وجود
آورد، اما سطح
کارش متوسط بود و
به نظر می‌رسید که
سریال‌هایش لب
تیغ راه می‌روند

سریال می‌تواند دقت بیشتری روی تدوین آن داشت و زمان بیشتری برایش گذاشت (سریال‌ها طولانی‌تر هستند و سر موعدی خاصی باید منتشر شوند، اما روی یک فیلم سینمایی می‌توان مدت زیادی کار کرد) تا این حد صحنه‌ها و سکانس‌های ناهنجار داشته باشد. عجیب است که نه بازیگر، نه کارگردان و نه تدوین‌گر و حتی شاید یک منشی صحنه ساده متوجه نباشد که چرا یک پدر باید داخل کشتی پنهان شده باشد! حتی نوشتن این موضوع هم خنده‌آور است. اما این یکی از بدترین صحنه‌های فیلم «نیلگون» بود و از این صحنه‌های بی‌جا در این فیلم زیاد داریم. شاید یکی از مهم‌ترین دلایل شکست این فیلم همین گنجاندن چنین صحنه‌هایی در بسامد بالا باشد!

چهره‌هایی که در جذب مخاطب موفق نبودند

وقتی نام بازیگرانی مطرح مثل میترا حجار، محمدرضا فروتن و سام درخشانی را می‌شنویم بدون شک به دیدن فیلم «نیلگون» ترغیب می‌شویم چرا که می‌دانیم این فیلم هر چه نداشته باشد، چهره دارد! اما، وقتی پرده باز می‌شود و بازی این بازیگران مطرح را می‌بینیم جا می‌خوریم! اگر یک نابازیگر به فیلم وارد شده بود و قرار بود از مشکلات و درگیری‌های خانوادگی و اجتماعی‌اش بگوید، شاید بهتر از این، در نقش خودش حرف می‌زد. اما، با توجه به کارنامه این بازیگران، می‌توان حدس زد که سهیلی زاده در کارگردانی تعجیل کرده و نتوانسته‌اند آنطور که باید از بازیگرها بازی بگیرد از این رو، فیلم «نیلگون» در زمینه بازیگری نیز با شکست روبه‌رو شده است.

و صدای فراوانی داشت تا «ملکه گدایان» او سعی داشت تحولی در ژانر درام به وجود آورد، اما سطح کارش متوسط بود و به نظر می‌رسید که سریال‌هایش لب تیغ راه می‌روند. اما، همین سریال‌ها هیاهویی برای سهیلی زاده شد تا بر آن شود که نیم‌نگاهی هم به سینما بیاندازد. حال با اکران فیلم «نیلگون» و تعداد اندک تماشاگران تاکیدی بر این موضوع بود که این فیلم نتوانست مخاطبان خودش را راضی کند.

پرده سینما، صحنه تئاتر نیست و ما می‌توانیم با تصویر حرف‌هایی بزنیم که هنوز برای آن واژه‌ای وجود ندارد. اما، اگر به استفاده از واژگان دست زدیم و دیالوگ نوشتیم، بهتر است همان حرف‌های همیشگی، همان عاشقانه‌های سطحی که در طول روز بارها می‌شنویم را روی پرده سینما ننویسیم و نشنویم. این واقعا ناامیدکننده است! این در حالی است که حتی اگر فیلم نامه نویسی همچون بایک کایدان نتوانست از عهده دیالوگ نویسی برآید، بهتر است کارگردان وارد ماجرا شده و دستی به فیلم‌نامه ببرد، اما این اتفاق نیفتاد و فیلم «نیلگون» در بحث دیالوگ نویسی با مشکلی جدی روبه‌رو شد و این مساله تبدیل به دلیلی محکم برای شکست این فیلم شده است.

فیلمی با صحنه‌های نابه‌جای بسیار

واقعا جای تعجب دارد که فیلمی سینمایی که نسبت به

«نیلگون» عنوان نخستین ساخته سینمایی حسین سهیلی زاده است که آن را بعد از ساخت چندین سریال تلویزیونی و سریال خانگی «مانکن» در سال ۱۳۹۸ جلوی دوربین برده است. مراحل آماده‌سازی این فیلم با شیوع ویروس کرونا و نیمه تعطیل شدن سینماها همزمان شد و بعد از آن به دلیل ترافیکی که در اکران فیلم‌ها ایجاد شده بود فرصت نمایش به دست نیاورده بود.

«نیلگون» راوی یک درام عاشقانه است که در آن بازیگرانی چون محمدرضا فروتن، میترا حجار و سام درخشانی به ایفای نقش پرداخته‌اند. آنها تا در گاهی همراه با همایون ارشادی دیگر نقش‌آفرینان این فیلم هستند.

حسین سهیلی زاده فیلم «نیلگون» را بلافاصله بعد از ساخت سریال «مانکن» جلوی دوربین برد و بعد از آن نیز دو سریال خانگی دیگر به نام‌های «ملکه گدایان» و «عقرب عاشق» را کارگردانی کرد.

فیلم «نیلگون» اولین تجربه کارگردانی حسین سهیلی زاده بر روی پرده سینما است. در سال‌های اخیر از سریال نمایش خانگی «مانکن» گرفته که سر

